

Елин Пелин

Мързелив, но досетлив

Една майка често придумвала малкия си син да става рано, защото – който рано става, бива късметлия.

Една сутрин пред изгрев слънце той сладко спял, а майка му стояла над него и думала:

– И-и, синко, стани да видиш колко е мило, колко е хубаво слънчицето, като изгрява! Стани да видиш как птици и хора бързат по своята работа! Стани и ще бъдеш късметлия. Чичовият ти син стана рано и намери пълна кесия с пари...

– Намерил я зер, защото друг е станал по-рано, та я е загубил – проговорил сънльо и пак заспал.

КРАЙ

© Елин Пелин

Издание: Елин Пелин. Приказки, Съчинения в шест тома, Том 5

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10991>]